

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce: **T. I.**, zastoupený Mgr. Helenou Machálkovou, advokátkou, sídlem Na Stráni 598, Uherské Hradiště, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, sídlem Nad Štolou 963/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. května 2018 č. j. OAM-930/ZA-ZA11-ZA08-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. září 2019 č. j. 32 Az 20/2018 – 28

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Heleně Machálkové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která je splatná do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím označeným v návěti žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, kterou Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) zamítl rozsudkem označeným v návěti. Tento rozsudek zaslal krajský soud žalobci do vlastních rukou dle § 49 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), na adresu dle propustky z pobytového střediska (M.X, U. H.). Dne 24. září 2019 nebyl žalobce na této adrese zastížen, doručující orgán na písemnosti vrácené krajskému soudu vyznačil jako důvod „na uvedené adrese neznámý“. Krajský soud pak postupem podle § 49 odst. 4 o. s. ř. o tom na úřední desce publikoval dne 10. října 2019 sdělení.

[3] Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., aplikovaného na základě § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě*

10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Jelikož si žalobce zásilku v desetidenní lhůtě nevyzvedl, byla doručena fikcí v souladu s citovaným ustanovením, tedy dne 4. října 2019.

[4] Pro úplnost se dodává, že žalobce si písemnost u krajského soudu vyzvedl dne 30. října 2019.

[5] Žalobce podal proti rozsudku krajského soudu dne 30. října 2019 kasační stížnost; na obálce uvedl jako zpáteční adresu místo pobytu dle propustky, na něž mu byl doručován i napadený rozsudek krajského soudu, tj. M. X, U. H.. V kasační stížnosti požádal o ustanovení advokátky. Jelikož Nejvyšší správní soud nevyhodnotil kasační stížnost jako zjevně bezúspěšnou, stěžovateli vyhověl a ustanovil mu advokátku se sídlem v místě, kde pobývá.

[6] V doplnění kasační stížnosti stěžovatel prostřednictvím své advokátky napadenému rozsudku a řízení před ním vytýkal nesprávné posouzení právní otázky, resp. nesprávné závěry z provedeného dokazování. I v doplnění kasační stížnosti uvedl stěžovatel jako svůj aktuální pobyt adresu M. X, U. H.. Za těchto okolností neměl Nejvyšší správní soud pochybnost, že mu byl rozsudek krajského soudu na tuto adresu doručován v souladu se zákonem, tj. na adresu pro doručování, na níž může být zastižen (srov. § 46a o. s. ř.).

[7] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána *do dvou týdnů od doručení rozhodnutí [...]. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

[8] Zákonná lhůta k podání kasační stížnosti uplynula dne 18. října 2019. Stěžovatel však podal kasační stížnost až po uplynutí této lhůty. Jeho kasační stížnost je tudíž opožděná, a proto ji Nejvyšší správní soud odmítl (§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Nejvyšší správní soud stěžovateli usnesením ze dne 7. listopadu 2019 č. j. 6 Azs 223/2019 - 17 ustanovil zástupkyní advokátku. Hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce v takovém případě platí stát (§ 35 odst. 10 věta první za středníkem s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby spočívající v sepisu a podání kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „advokátní tarif“), za něž jí náleží odměna ve výši 3 100 Kč (§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Ustanovená zástupkyně žalobce doložila, že je plátkyní daně z přidané hodnoty, přiznaná odměna se jí tudíž zvyšuje o 21 % čítajících výši této daně na konečných 4 114 Kč. K jejímu uhrazení byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. ledna 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu